

PRO PATRIMONIO

PROGRAM CO-FINANȚAT DE:

CAIETUL CASEI ENESCU

GHID INTERACTIV DE EXPLORARE

2021

Cuprins

Despre Fundația Pro Patrimonio	3
Povestea lui George Enescu și a Casei din Mihăileni	4
Harta de explorare a Casei Enescu	10
Istoricul restaurării Casei Enescu	12
Macheta Casei Enescu	13
Povestea Mihăileniului	18
Traseu la picior prin Mihăileni	20
Circuitul lacului Rogojești pe bicicletă	22
Circuitul dealurilor de graniță și al pădurii Dersca pe bicicletă	24
Locuri de explorat în Bucovina și Moldova de Nord	26

Colofon

Concept editorial	Andreea Machidon
Texte	Andreea Machidon, Raluca Munteanu, Mirela Duculescu
Editor	Mirela Duculescu
Materiale documentate	Constantin Ivaniciuc, Raluca Munteanu, Raluca Știrbăț
Concept grafic	Mona Petre
Ilustrații	Ioana Mladin, Andreea Machidon, Mona Petre
Fotografie	Andreea Machidon, Camil Iamandescu, Mani Gutău, Raluca Munteanu, arhiva Pro Patrimonio

Literă	Barlow Condensed, Avenir Next
Hârtie	Arena Natural Bulk 90g/mp
Tiraj	300
Tipar	Fabrik

© PRO PATRIMONIO, București 2021

PROGRAM CO-FINANȚAT DE:

Proiectul nu reprezintă în mod necesar poziția Administrației Fondului Cultural Național. AFCN nu este responsabilă de conținutul proiectului sau de modul în care rezultatele proiectului pot fi folosite. Acestea sunt în întregime responsabilitatea beneficiarului finanțării.

Despre Fundația Pro Patrimonio

Înființată în anul 2000, Fundația Pro Patrimonio derulează o serie de proiecte care au ca misiune principală conservarea, salvarea și reactivarea patrimoniului cultural, cu precădere arhitectural.

Fundația Pro Patrimonio este o organizație neguvernamentală non-profit internațională, cu filiale în România, Marea Britanie și Franța. Acțiunile derulate se concentrează pe proiecte practice de protejare și reabilitare a patrimoniului, precum și pe implicarea și conștientizarea de către comunități a propriei identități, a memoriei și valorii moștenirii culturale. Scopul este de a reintroduce în circuitul economic și cultural un patrimoniu construit, în prezent abandonat care și-a pierdut rolul și de a-i reface legăturile identitare și cu comunitatea.

Pro Patrimonio susține ideea că patrimoniul este responsabilitatea fiecărui cetățean și constituie un element formator al identității. În viziunea Fundației, tradiția nu este un set de valori rigide, ea ne învață să învățăm despre propria identitate și cultura care ne-a modelat, ne formează în prezent și ne îndeamnă la gândire critică adaptată echilibrat și practic la viața contemporană. Fundația administrează, coordonează și oferă consultanță pentru câteva programe de importanță națională și internațională: *60 de biserici de lemn* (intervenții de urgență pe o serie de biserici aflate în pericol de distrugere), din care proiectul de conservare-restaurare a bisericii de lemn din Urși

este laureat al Premiilor Europene pentru Patrimoniu/ Europa Nostra 2021, Grand Prix și Premiul Publicului; Vila Golescu — Observator de peisaj; Conacul Neamțu din Olari (centrul experimental de studii și educație); Conacul Perticari-Davila din Izvoru; Casa săsească din Viscri (aflată în circuit turistic) și Casa Enescu din Mihăileni, jud. Botoșani (restaurată, spațiu cultural și de concerte, academie de muzică, rezidență de artiști și centru de educație).

Desfășurarea activităților Fundației depinde exclusiv de finanțări private și de fonduri atrase de către echipă prin concursuri de proiecte dedicate.

De de caietul Casei Enescu?

Caietul de față este un instrument de explorare interactivă a Casei Enescu și a împrejurimilor acesteia, dedicat vizitatorilor ce poposesc în zonă pentru una sau mai multe zile. Prin jocuri, provocări și plimbări, povestea muzicianului George Enescu, în relație cu Mihăileniul, și casa mamei sale devin accesibile și interesante pentru un public foarte variat. Traseele de bicicletă și selecția obiectivelor din zonă conturează o imagine mai largă a bogatului context cultural și natural pe care zona îl oferă celor interesați.

Povestea lui George Enescu și a Casei din Mihăileni

Ilustrațiile de față invită cititorul să parcurgă poveștile locului în mod activ, completând prin desen jurnalul vizual cu elementele strecurate în povestea scrisă, culori din paleta imaginară proprie și viziune în ceea ce privește scenariile de folosire a casei.

În 2013, casa copilăriei lui George Enescu de la Mihăileni, descoperită de pianista Raluca Știrbăt, a intrat în atenția unui grup restrâns de specialiști, care au încercat să găsească mijloace de salvare și reabilitare. Discuțiile din jurul casei aflate în ruină au pus împreună argumentele refacerii locuinței de la zero alături de cele ale conservării pentru a păstra cât mai mult din substratul istoric.

Contrar practicilor obișnuite de reconstrucție, în final a prevalat nevoia de a stabili un model de conservare a obiectului de patrimoniu. Aceasta s-a desfășurat în paralel cu investigarea și aducerea la lumină a fragmentelor de istorie legate de viața marelui compozitor în relație cu locuința sa de la Mihăileni, din jud. Botoșani.

Din cercetările legate de istoria casei, știm că Mihăileniul a fost cândva un târg multietnic înfloritor. Casa părintească a mamei compozitorului George Enescu se înscria în expresia arhitecturii locului, tipică secolului 19.

George sau Jorjac, după cum îl numea mama sa, s-a născut la Liveni, un sat aflat pe malul Prutului, dar a avut o copilărie de poveste strâns legată de

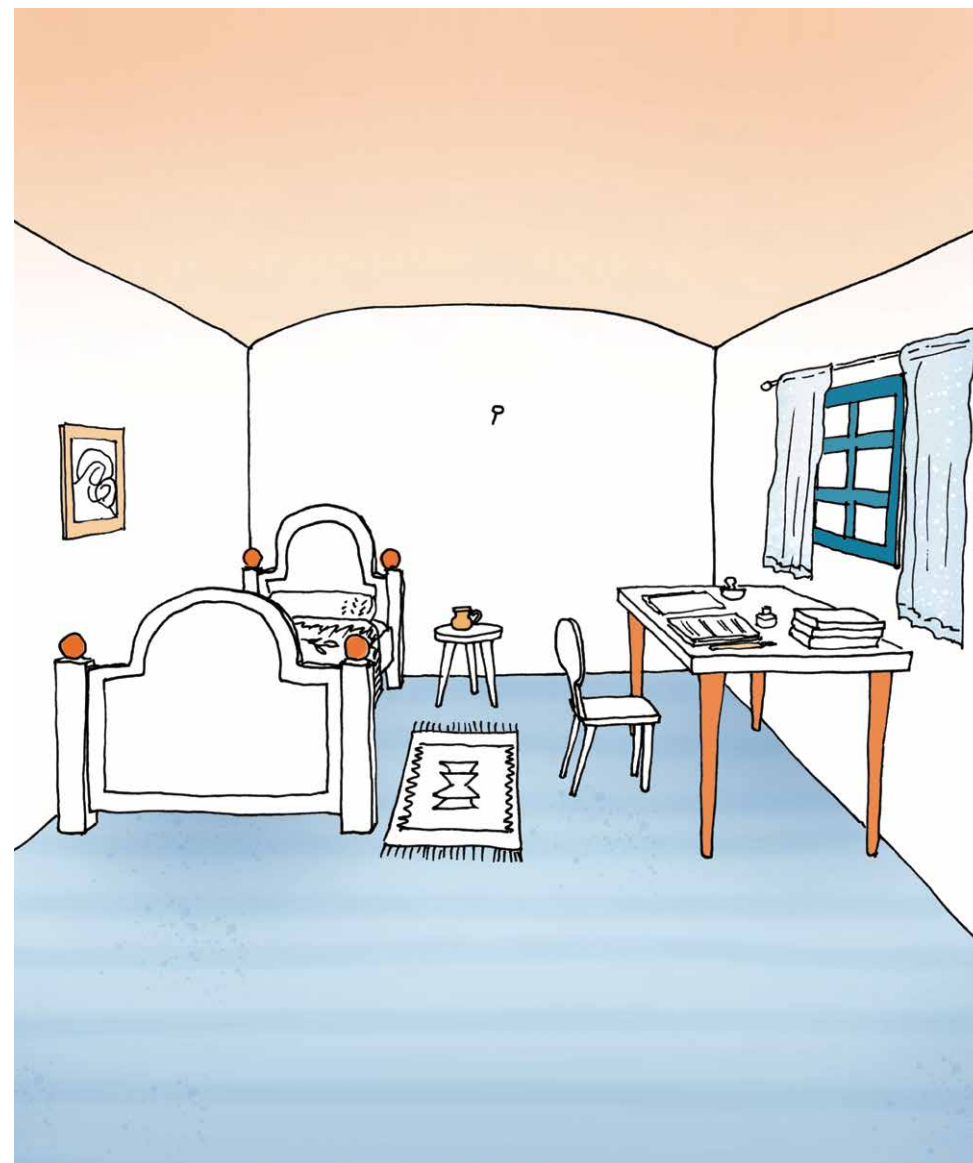
vacanțele petrecute la casa din Mihăileni. De-a lungul vieții, el își amintea cum alerga fluturi colorați în livadă sau cum căuta dezamăgit capătul curcubeului, iar mama sa îi oferea mângâiere: „Așa-i în viață, dragul meu. Îți faci mereu iluzii! Dar când să pui mâna pe noroc, el îți fuge dinainte...”.

După o primă demonstrație „într-un deget” pe vioară cu valsul Valurile Dunării, Jorjac a început să caute „alte melodii, ale mele, adică încercam să compun”, iar mica scripcă Platt, adusă de la lași, nu prea-l mai mulțumea. Într-o vară, mergând la casa din Mihăileni, unde se găsea pianul mamei sale, a cerut să ducă pianul la Dorohoi, unde locuia în acel moment. Deși pianul era greu, iar drumul dintre Mihăileni

și Dorohoi foarte lung și plin de hârtoape, în cele din urmă, spre marea bucurie a copilului, pianul a ajuns acasă într-un car cu paie, acoperit cu țoluri.

De-a lungul timpului, Mihăileniul a rămas o destinație preferată de vacanță nu doar pentru Jorjac, dar și pentru colegii săi muzicieni din Viena sau de la Paris, care îl însoțeau în vizitele sale acasă, în România.

În pofida faptului că nu-i plăcea scrisul, iar părinții l-au „ocărat” nu o dată din această pricină, istoria ne relevă o bogată corespondență întreținută de Enescu cu prietenii și mama sa. Din aceasta reiese că „târgușorul pierdut” al Mihăilenilor a rămas pentru multă vreme locul în care compozitorul s-a întors pentru că se simțea bine, aici își regăsea vloga, își redobândește speranța și se simțea fericit. Mai aflăm că

la 19 ani s-a întors în țară pentru a susține o serie de concerte în calitate de compozitor, dirijor și solist, pe care le încorona cu graba de a ajunge acasă pentru „a mânca cu poftă cozonacii în floare și povidla” mamei sale. Amintirea acestei case a rămas permanent vie în memoria lui Enescu, de notat fiind asemănarea camerei de dormit de tip chilie din Vila Luminis, locuința sa din Sinaia, cu iatacele casei de la Mihăileni.

În 2013, s-a pornit procesul de intervenție de urgență pentru salvarea și reabilitarea casei, în paralel cu o muncă asiduă de strângere de fonduri.

Etapile de lucru, desfășurate de-a lungul a mai multor ani, au inclus sprijinirea pereților și protejarea de intemperii (prima și cea mai urgentă măsură), curățenia, inventarierea obiectelor rămase, realizarea relevului casei, rezidirea pietrelor instabile desprin-

se în timp, desfacerea pereților deteriorați, înlocuirea sau completarea pieselor lipsă din structura de lemn și repararea tâmplăriei.

În cadrul a trei clăci tradiționale, la care au participat membrii din comunitatea locală, voluntari din satele învecinate și diverși simpatizanți ai proiectului sosiți din restul țării, s-a lucrat la refacerea pereților în compania unei fanfare.

Lucrările de restaurare a casei s-au încheiat în vara anului 2020, după o intervenție de șapte ani. Momentul a fost marcat printr-o serie de concerte susținute în curte, prin lansarea oficială a Academiei de Muzică din Mihăileni și prin activitățile educaționale de patrimoniu desfășurate de Fundația Pro Patrimonio. Acesta este începutul unei noi etape în povestea casei.

Tu ce ipostaze viitoare ale casei îți poți imagina? Completează în scris și în desen.

.....

.....

.....

.....

.....

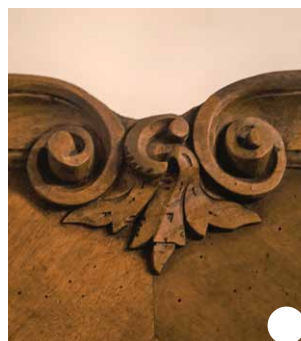
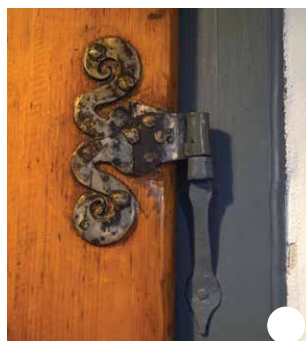
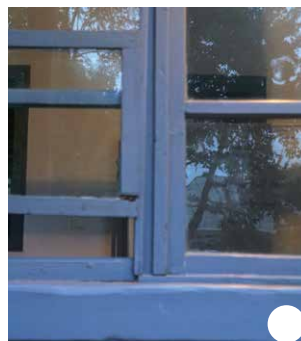
.....

Harta de explorare a Casei Enescu

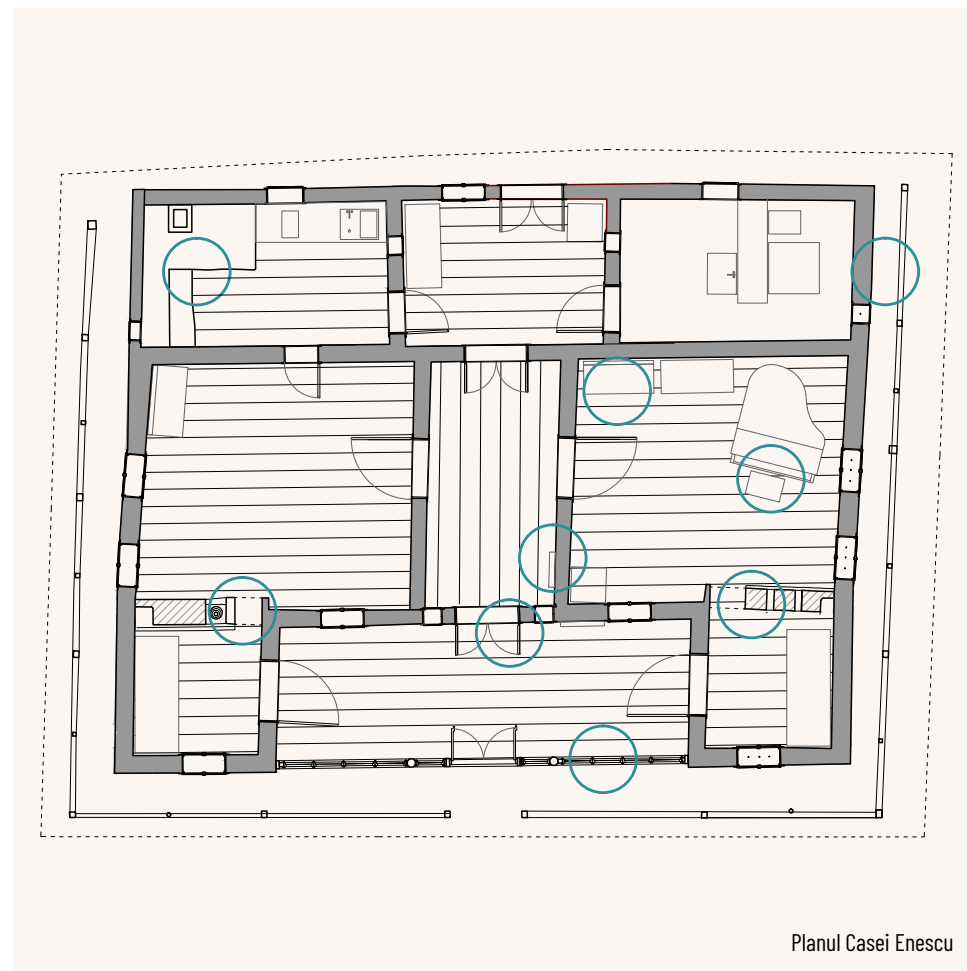
Casa Mariei Cosmovici, mama lui George Enescu, este în prezent restaurată și deschisă publicului pentru a fi vizitată și explorată.

Atmosfera aparte a locuinței este dată de proporțiile casei, materialele oneste, câteva elemente constructive ingenioase și, bineînțeles, de povestea ei. Casa respectă tiparul caselor vernaculare (speci-

fice locului) prin simetria planului, proporțiile de aur și relaționarea interior-exterior prin prispă. Structura iatacelor și comunicarea acestora cu cele două camere mari, prin pereții-sobă-plită, este mai puțin întâlnită. Ea conferă unicitate și intimitate unor spații cu adevărat speciale, păstrate ca repere de compozitorul George Enescu de-a lungul întregii sale vieți.

Sunt casa lui George Enescu din Mihăileni, te invit să mă cunoști! Hai la o plimbare cu creionul în mână. Ai nevoie de câteva momente de atenție acordată detaliilor pentru a potrivi indiciile pe care ți le ofer.

Planul Casei Enescu

1. Comunic atât cu prispa, cât și cu interiorul casei și fac parte dintr-o structură vitrată numită geamlăc.
2. Primesc oaspeții și le urez „drum bun” la sfârșitul vizitei cu scârțâieli line și plăcute.
3. Cu o daltă, un ciocan și puțină creativitate am ieșit din mobilierul pe care-l servesc ca ornament.
4. Gătesc, prăjesc, coc și rumenesc. Ademenesc la odihnă atunci când e nevoie.
5. Protejesc casa de vânturi, ploi, zăpezi sau arșite. Ascult poveștile și liniștile oamenilor. Sunt un coridor de umbră și lumină necesar caselor din trecut.
6. Servesc reflexii și decorații sculptate.
7. Sunt componenta de la subsol a cutiei care înobilează casa cu muzică.
8. Sunt loc de trecere, element despărțitor, plită și corp de căldură.
9. Ofer vedere la grădină și spațiu minimal de dormit la un perete-sobă distantă față de camera de muzică.

Istoricul restaurării Casei Enescu

Casa a aparținut bunicilor materni ai lui George Enescu (părinții mamei sale, Maria Cosmovici), Ioan și Zenovia Cosmovici, și a fost cel mai probabil construită de străbunicul compozitorului, Costache. Data construirii este incertă, dar se presupune că a fost ridicată între 1775 și 1830. (1)

Proiectul de intervenție de urgență privind salvarea și reabilitarea casei a pornit în 2013 din inițiativa pianistei Raluca Știrbă, președinta Societății Internaționale „George Enescu” din Viena. Fundația Pro Patrimonio, Ordinul Arhitecților din România Filiala București și Nord-Est și Fundația Remember Enescu, al cărei președinte este violonistul Alexandru Tomescu, s-au solidarizat pentru a salva responsabil un reper de importanță majoră pentru identitatea națională și patrimoniul cultural european.

În 2014, casa era în stare de precolaps. Ploile și zăpezile care au pătruns prin acoperișul degradat au afectat pereții de paie și structura de lemn.

Primul pas din intervenția de urgență a fost îndepărtarea pericolului prăbușirii totale prin sprijinirea casei și protejarea acesteia de apă (2). Acest pas a condus spre o primă curățare a interiorului pentru a face inventarul obiectelor găsite.

În paralel cu eforturile de a clarifica situația juridică a casei și de a strânge fonduri pentru restaurarea ei, soluțiile de reabilitare a casei au trecut prin diferite scenarii. Echipa Pro Patrimonio, condusă de arh. Șerban Sturdza, a ajuns la părerea că este mai important ca lucrarea să devină un exemplu pentru principiul conservării substanței istorice decât de a obține o copie nouă, îmbunătățită. S-a ales așadar o abordare prin care clădirea nu a dispărut de la fața locului, toți pașii de reparație au putut fi urmăriți, iar localnicii și publicul larg au avut ocazia să vadă cum o ruină poate să renască.

Etapele de lucru

Din pereții beciului s-au desfăcut pietrele instabile și s-au rezidit la loc cu mortar de var, structura acoperi-

șului a fost proptită cu tije metalice reglabile, utilizate pentru cofraje, și s-a desfăcut paienta fisurată și deteriorată din pereți. Lutul, curățat de impurități (var și resturi de moloz), s-a completat cu lut nou, nisip și balebă și s-a refolosit pentru umplerea pereților. Înainte de reumplerea pereților, structura de lemn a fost verificată și completată cu piese de lemn lipsă, iar elementele deteriorate au fost înlocuite (3).

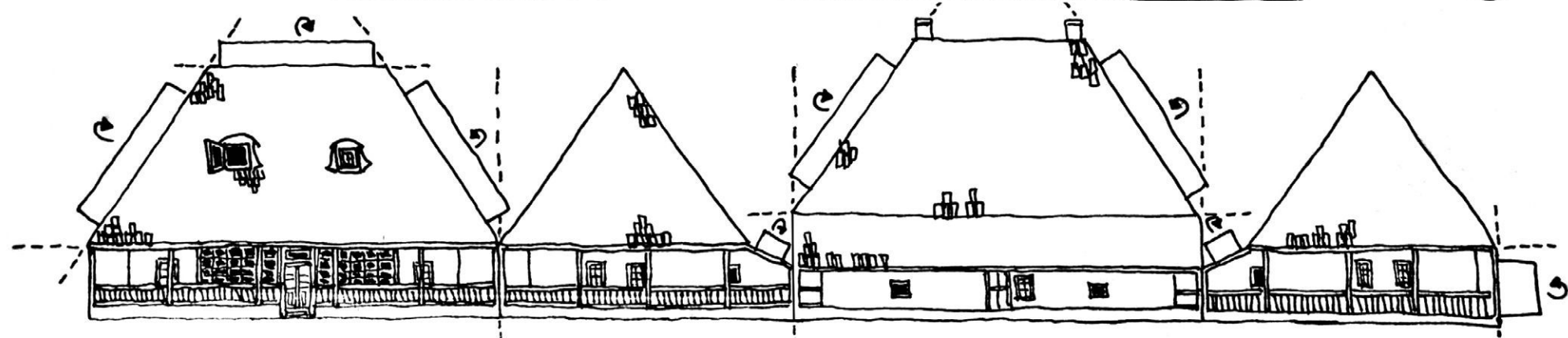
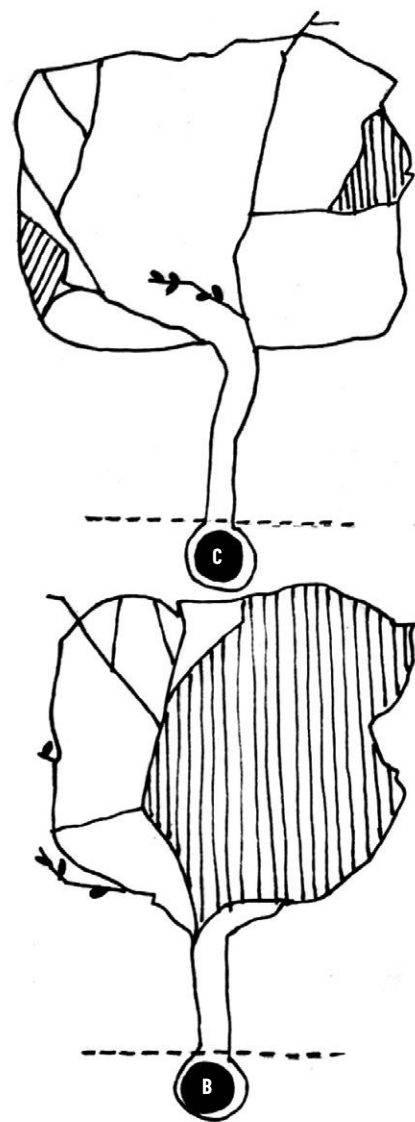
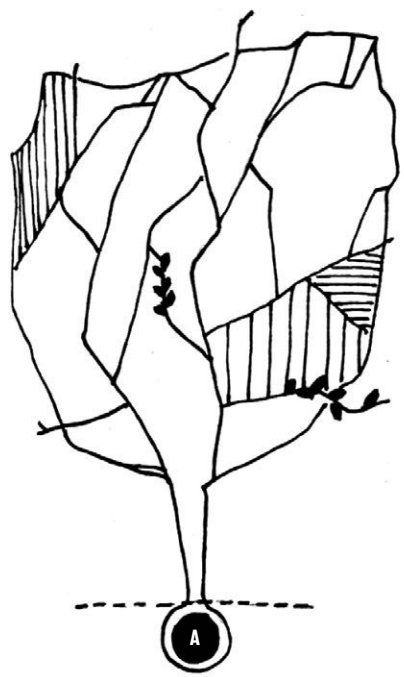
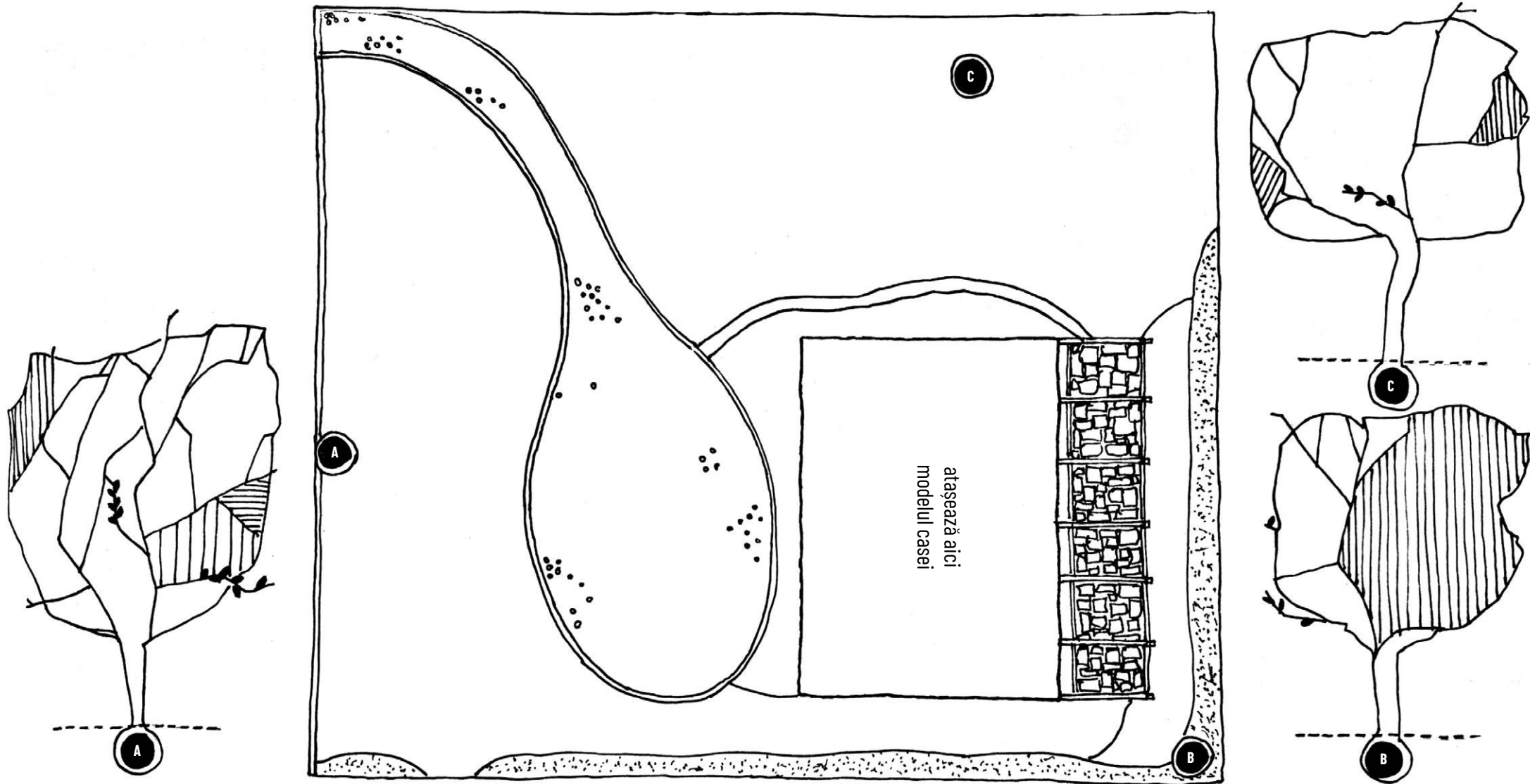
(continuarea la pag. 17)

Macheta Casei Enescu

Modelul de pe paginile următoare este un instrument ludic de explorare a locului în 3 dimensiuni.

Extrage paginile din mijloc ale caietului, colorează casa și grădina, decupează contururile și îndoaie modelul pe liniile punctate.

Folosindu-te de lipici sau de scoci dublu, lipește marginile îndoite și atașează modelul casei de planul grădinii. Nu uita de copaci.

Umplutura și finisarea cu lut s-au făcut în cadrul a trei clăci tradiționale, în 2015 și 2016 (4), în care comunitatea locală, voluntari din satele învecinate și simpatizanți ai proiectului din toată țara s-au adunat și au muncit de dimineața până seara acompaniați de o fanfară din Hilișeu-Horia și au mâncat la masa comună asigurată de localnici.

Tâmplăria exterioară a fost reparată cu meșteri locali, fiind păstrate inclusiv ochiurile de sticlă manuală de 2 mm găsite la fața locului (5). Ochipurile lipsă au fost înlocuite cu bucăți de sticlă de aceeași calitate de la alte case din sat, donate de localnici, sau de la case ruinate.

Dotarea sanitară din casă este un exemplu de conlucrare între tehnologiile moderne și materialele originale ale casei, în scopul folosirii spațiului la nivelul de confort și igienă actual.

Experiența acestei restaurări demonstrează că autenticitatea și materia originală cresc valoarea locului, iar metoda de lucru aleasă întărește relația cu comunitatea și asigură continuitatea unor proiecte cu un public ce se dorește implicat.

Viața de după restaurare

Astăzi, Casa Enescu este gazda unor ipostaze de folosire variate, ce aduc împreună muzicieni, artiști, arhitecți și profesioniști din varii domenii, alături de publicul interesat și de oamenii din comunitatea locală. Casa a fost folosită și se dorește a fi și pe viitor: spațiu de concerte (6, 7) și evenimente culturale, academie de muzică, rezidență pentru artiști și loc de desfășurare a unor activități educaționale (8) în acord cu specificul locului.

Povestea Mihăileniului

Situată la granița cu Ucraina, localitatea datează din 1792, fiind înființată ca punct de vamă între Moldova și Bucovina care făcea, la vremea respectivă, parte din Imperiul Austro-ungar. Pentru patru decenii numit Vlădeni, târgul fondat de boierul Constantin Mareș a atras, sub impulsul comerțului, pe lângă populația românească, un amestec cosmopolit format din nemți, evrei, greci și armeni. Domnitorul Mihail Sturdza a schimbat numele localității în Mihăileni pe 10 octombrie 1835. În 1842 a început sistematizarea străzilor, urmând o rețea ortogonală realizată de inginerul Balberțiu. Pavarea străzilor cu piatră cubică și introducerea iluminatului public, în secolul 19, au oferit locului un evident caracter urban.

1. Casa Enescu

Casa Mariei Cosmovici, mama compozitorului George Enescu. Data construirii ei este incertă, probabil între 1775 și 1830.

2. Vechiul pod, graniță pe Molnița

Sub podul actual se mai pot vedea pietrele de temelie și butucii din stejar retezați și conservați în apă ai vechiului pod, construit în secolul 18.

3. Poșta veche

Din poșta veche se trimiteau scrisori și mărfuri către restul țării, în vremuri în care curieratul se făcea cu cai, iar poștele erau și locuri de popas și schimbat caii.

4. Fosta judecătorie

Astăzi se poate servi o gustare în casa de la 1906 ce păstrează amintirea fostei judecătoria din Mihăileni.

5. Biserica „Sf. Ierarh Nicolae”

Ctitorită pe moșia boierilor Mavrodin de către domnitorul Mihail Sturdza (1834-1849) și soția sa Smaranda Doamna, clădirea se remarcă prin coloanele dorice. Ea se înrudește cu o biserică-capelă neoclasică construită în Baden-Baden, Germania, locul de odihnă al soților Sturdza.

6. Școala primară de băieți

Prima școală din comună a fost construită în 1874 în casa donată de învățătorul Nicolae Cristescu. Tot el a creat un fond bănesc pentru mesele de prânz ale copiilor săraci.

7. Școala primară de fete

În 1870, Școala de fete se desparte de cea de băieți într-un corp de clădire dedicat. Locul a fost pe rând școală și apoi grădiniță.

8. Casele evreiești

Casele se pot vedea pe marginea drumului principal, fosta stradă Carol, și în jurul actualei piețe centrale. Ele sunt specifice târgurilor din Moldova, fiind și spații de locuit și prăvălii sau ateliere. Istoria orală atestă existența unei sinagogi și a unei băi publice, astăzi dispărute.

9. Fabrica de ceramică și teracotă

Cu meșteri buni și o materie primă de calitate extrasă de la Pârâu Negru, Mihăileni era cunoscut ca târg al olarilor. În sec. 19 și 20 ceramica de aici concura cu cea de Marginea și de Horezu. Fabrica a trecut, pe rând, de la vesela de lut la teracotă și, apoi, la cărămidă.

10. Fosta Primărie și „Stejarul Unirii”

În 1929, grădina primăriei a fost aleasă pentru plantarea „Stejarului Unirii”. Ordinul ministrului de interne de la acea dată a hotărât ca toate satele și comunele unde există școli să sădească un stejar în amintirea împlinirii a 10 ani de la Marea Unire, sub Ferdinand I.

11. Muzeul Zahacinschi

Soții Nicolaie și Maria Zahacinschi și-au transformat casa în muzeu, în 1986, punând la dispoziția publicului colecția personală de obiecte etnografice: ceramică, ouă încondeiate, măști, covoare, ștergare și alte lucruri de valoare. Obiectele se găsesc în prezent la muzeele etnografice din Botoșani și Dorohoi.

12. Cimitirul evreiesc

Cimitirul datează de la începutul sec. 19 și rămâne dovada existenței trecute a unei mari comunități evreiești. Sinagoga este astăzi dispărută.

13. Cimitirul ortodox

Cadrul natural în care este amplasat cimitirul ortodox invită la explorare și reculegere, oferind prilejul unui popas la mormântul mamei lui George Enescu.

14. Vila Napoleon Popovici

Locuința impunătoare de început de secolul 20 a aparținut farmacistului N. Popovici. Ea poartă povestea șederii de o zi a Regelui Ferdinand I și a Reginei Maria. În prezent, locul este reședința primarului și dispensarul medical al localității.

Traseu la picior prin Mihăileni

Timp estimat: **3-4 h**

Lungime aproximativă: **6 km**

Echipament recomandat: încălțăminte comodă pentru drumuri asfaltate, pietruite și de pământ.

1. Casa Enescu
2. Vechiul pod, graniță pe Molnița (secolul 18)
3. Poșta veche
4. Fosta judecătorie
5. Biserica „Sf. Ierarh Nicolae”
6. Școala primară de băieți
7. Școala primară de fete
8. Casele evreiești (a/b/c/d)
9. Fabrica de ceramică și teracotă
10. Fosta Primărie și „Stejarul Unirii”
11. Muzeul Zahacinschi
12. Cimitirul evreiesc
13. Cimitirul ortodox
14. Vila Napoleon Popovici

Accesați harta virtuală pe Google Maps, scanând codul QR alăturat.

Circuitul lacului Rogojești pe bicicletă

Timp estimat: **2-3 h**

Lungime aproximativă: **22 km**

(fără oprire la locul de scăldat)

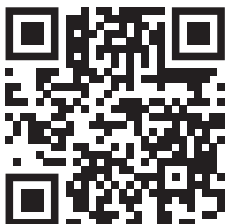
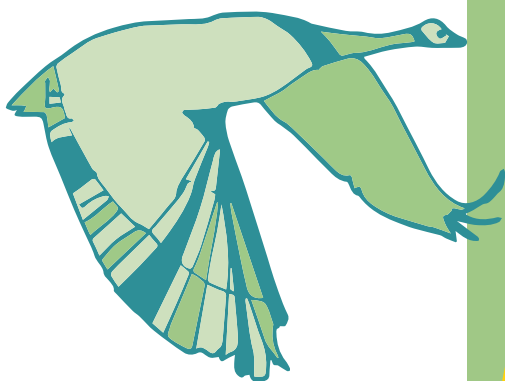
Echipament: tot ce ține de necesarul unei ture de bicicletă, costum de baie, apă și gustări.

Lacul de acumulare Siret-Rogojеști se întinde pe o suprafață de aproximativ 850 ha. Se formează din dreptul localității Siret și se întinde până la Rogojеști. Curenții de adâncime ai acestui lacului fac nesigur locul pentru scăldat, de aceea localnicii recomandă Siretul pentru o baie pe timp de vară.

Insulele, canalele și cordoanele de stuf adăpostesc numeroase specii de:

- **pești:** crapul, carasul, cleanul, scobarul și știuca;
- **păsări:** rațe, gâște sălbatice, lebede, cufundari mici, stârci pitici, pescăruși, cormorani, lișițe, nagâți, fluierari negri și multe altele.

Diversitatea faunei din zonă a făcut ca acest loc să fie declarat **Arie Protejată Natura 2000**.

Accesați harta virtuală pe Google Maps, scanând codul QR alăturat.

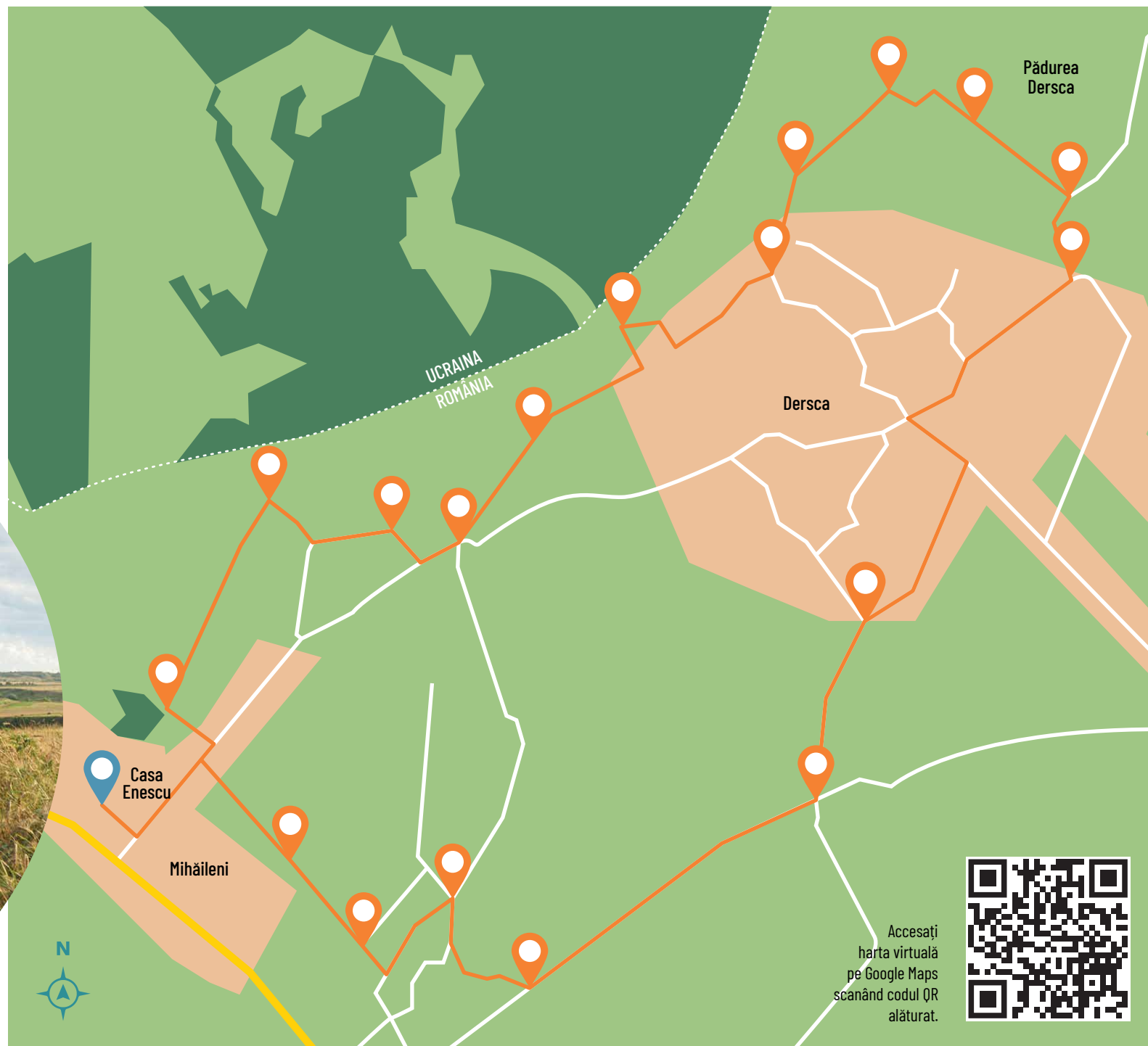
Circuitul dealurilor de graniță și al pădurii Dersca pe bicicletă

Timp estimat: **3-4 h**

Lungime aproximativă: **22 km** (fără explorarea pădurii)

Echipament: tot ce ține de necesarul unei ture de bicicletă, apă și gustări.

Urcarea spre Dersca deschide perspective spectaculoase spre Mihăileni, către pădurile din Ucraina, dar și spre lacul Rogojești. Traseul propus traversează dealuri domoale, câmpuri, văi împădurite și localitățile Dersca și Pârâu Negru. Ieșirea din Dersca lasă la libera alegere a călătorului cât și cum vrea să exploreze pădurea.

Locuri de explorat în Bucovina și Moldova de Nord

Propunem distanțe de 25 până la 100 km (maximum 2 h) către obiective turistice din zonă, vizitabile cu automobilul, pornind de la Casa George Enescu din Mihăileni.

Alături de peisaje oferite de natură, împrejurimile Casei Enescu de la Mihăileni pun la dispoziția celor care dispun de mașină o gamă foarte largă de popasuri culturale. Oferta este foarte variată și ne vom opri cu sugestiile la acele obiective mai puternic legate de istoria și arhitectura zonei.

ORAȘE

Rădăuți — 25 km

Muzeul de etnografie „Samuil și Eugenia Ioneț”

Suceava — 45 km

Cetatea de scaun a Sucevei

Muzeul satului bucovinean

Muzeul de istorie

Hanul domnesc

Botoșani — 55 km

Muzeul de etnografie

Muzeul de istorie

MĂNĂSTIRI

1. Bogdana — 25 km

2. Sucevița — 45 km

3. Arbore — 45 km

4. Dragomirna — 55 km

5. Putna — 60 km

6. Vorona — 65 km

7. Gura Humorului — 75 km

8. Moldovița — 75 km

9. Voroneț — 80 km

CASE MEMORIALE

10. Mihai Eminescu, Ipotești — 45 km

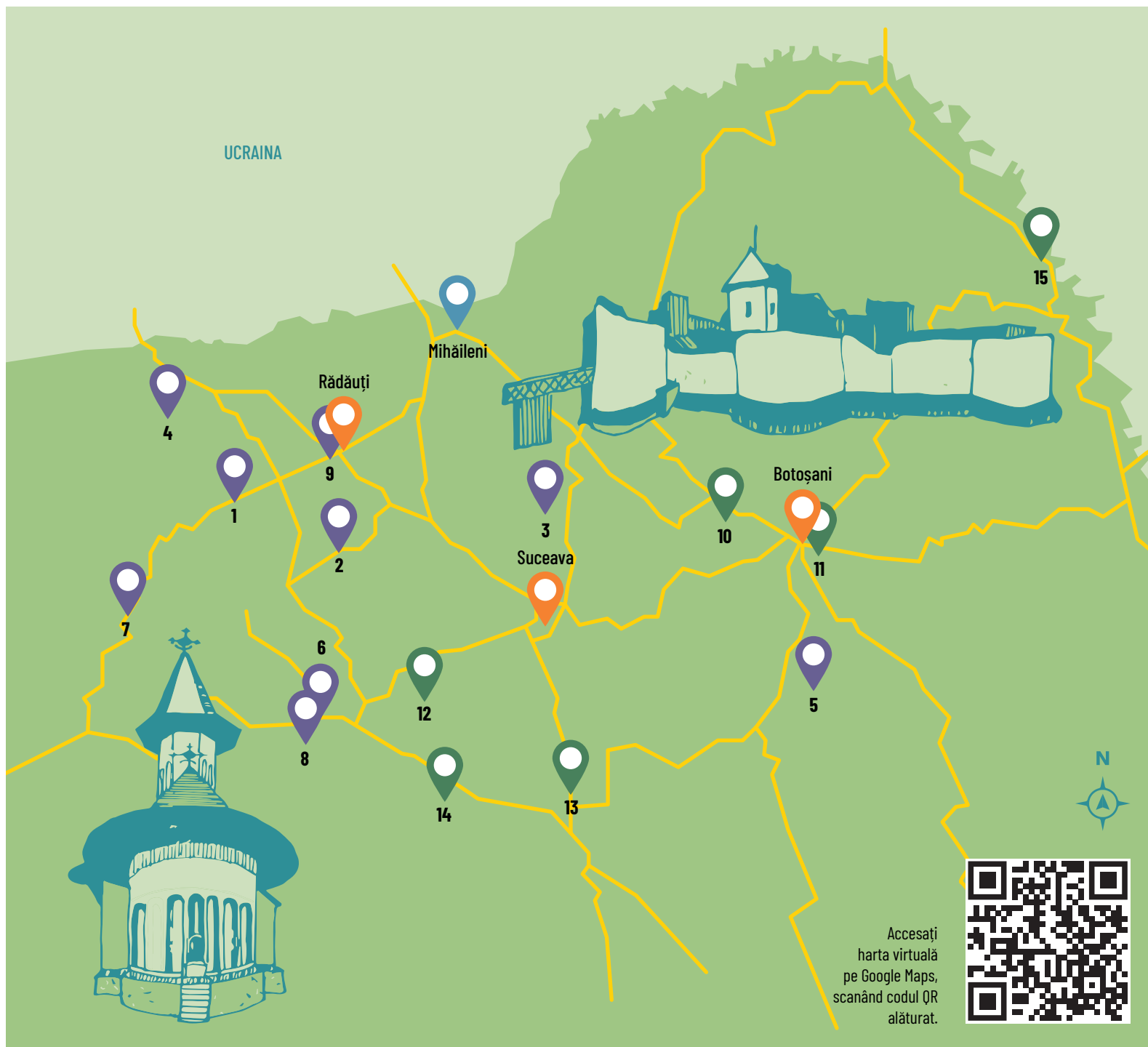
11. Nicolae Iorga, Botoșani — 55 km

12. Ciprian Porumbescu, Stupca — 65 km

13. Mihail Sadoveanu, Fălticeni — 70 km

14. Nicolae Labiș, Mălini — 80 km

15. George Enescu, Liveni — 95 km

Educație pentru patrimoniu

Unul dintre obiectivele fundamentale pentru care Fundația Pro Patrimonio desfășoară o activitate susținută, diversificată constant, se referă la educarea și informarea proprietarilor, a comunităților și a publicului larg în spiritul respectului față de clădirile de patrimoniu și situri istorice. Educarea este în corelație cu îmbunătățirea și extinderea accesului publicului la monumentele istorice și fondul construit.

În mod firesc, toate activitățile noastre, puse în practică prin numeroase ateliere cu tematici tot mai variate, au ca scop educația și învățarea directă, prin experiment și creativitate, despre patrimoniul de arhitectură, memorie, identitate locală, relații între oameni, clădiri și valori culturale.

O mare parte din atelierele inițiate de Pro Patrimonio se adresează în mod special copiilor și tinerilor din zonele, uneori sărace și destructurate, în care desfășurăm proiecte de salvare, conservare și reabilitare a patrimoniului arhitectural (Vila Golescu din Câmpulung, Conacul Neamțu din Olari, Conacul Perticari-Davila din Argeș, Casa George Enescu din Mihăileni etc.)

Pentru a veni în ajutorul comunităților în care nu desfășurăm proiecte, dar care-și doresc activități educaționale similare în raport cu patrimoniul existent, am adunat experiențele de peste ani într-un Ghid de idei și explorări pentru patrimoniul construit, natural și meșteșuguri: Educație pentru Patrimoniu.

Fundația Pro Patrimonio

Str. Pictor Verona 13, București 1, România

CUI: 132 12 145

LEI/IBAN: R087 BTRLRON CRTOP 5783 7902

EURO/IBAN: R002 BTRLEUR CRTOP 5783 7901

SWIFT: BTRLR022

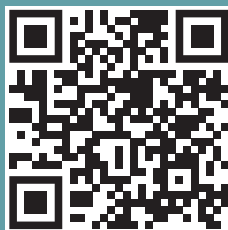
Banca Transilvania, București, România

propatrimonio.org

fb.com/FundatiaProPatrimonio

Casa Enescu din Mihăileni, jud. Botoșani.

Accesați varianta digitală a Ghidului de Educație pentru Patrimoniu, scanând codul QR alăturat.